

ת"פ 34027/04/18 - מדינת ישראל נגד מחמד ג'עביס

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' שופט דניאל טפרברג
ת"פ 34027-04-18 מדינת ישראל נ' ג'עביס(עציר)

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סמי חוראני
הנאשם	נגד מחמד ג'עביס (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ריאד סוואעד

גזר דין

ביום 4.10.18 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים של עבירת סחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב'2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין נ.פ. 16-17 אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש "סוכן" מטעם משטרת ישראל היתה הכרות של מספר חודשים (להלן: "הסוכן").

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ביצעו הנאשם ואחרים עסקאות עם הסוכן בהם מכרו לו כלי נשק מסוגים שונים בתמורה כספית.

במהלך ביצוע העסקאות שוחחו לעיתים הנאשם והסוכן אודות אפשרויות לעסקאות נוספות על אלו שבוצעו בפועל.

ביום 20.1.18 לערך, פגש הסוכן בנאשם במקום עבודתו של הסוכן בוואדי קדום בירושלים ושאל אותו אם יש לו "כיוון לאמל"ח". הנאשם השיב, כי יש לו חבר המוכר כלי נשק מסוגים שונים. הסוכן ביקש מהנאשם לברר עם חברו אפשרות לרכישת אקדח במחיר טוב.

מאוחר יותר באותו היום שלח הנאשם לסוכן באמצעות תכתובת "ווטסאפ" תמונת אקדח המוצע למכירה, במטרה לקדם ביצוע עסקה בנשק. למחרת, עדכן הנאשם את הסוכן כי מחירו של האקדח הוא ₪ 30,000. מכיוון שמדובר

באקדח "16", הסוכן ציין כי ברצונו לראות את האקדח והשניים קבעו להיפגש במרכז המסחרי בארמון הנציב סמוך לשעה 18:00. בהמשך היום לאחר מספר שיחות תאום סמוך לשמונה בערב, אסף הנאשם את הסוכן ברכבו מארמון הנציב והשניים נסעו לג'אבל מוכאבר. בג'אבל מוכאבר פגשו במחמד עג'עג' (להלן: "עג'עג'"), אשר הציג בפני הסוכן אקדח השונה מהאקדח אותו שלח הנאשם לסוכן בתמונה. עג'עג' ציין בפני הסוכן כי האקדח שהוצג בפגישה הוא אקדח הזמין כיום למכירה, כי יש בו תקלה קטנה הניתנת לתיקון וכי יש באפשרות הסוכן לרכוש אותו כעת עבור 22,000 ש"ח או להמתין מספר שעות לתיקונו של האקדח ולרכוש אותו בתמורה ל-23,000 ₪. הסוכן ציין כי הוא לא מעוניין לרכוש אקדח תקול והשלוחה קבעו להיפגש למחרת סמוך לשעה 18:00. בדרכם חזרה, סיפר הנאשם לסוכן כי ברשות עג'עג' רובה M-16 למכירה והציע לסוכן לרכוש אותו. הסוכן ביקש מהנאשם שישלח לו תמונה של הרובה ושהוא יבדוק את העניין. לאחר כשעתיים שלח הנאשם לסוכן תמונה של רובה סער מסוג M-16 באמצעות תוכנת "וואטסאפ".

למחרת ביום 22.1.18, פגש הנאשם את הסוכן במרכז המסחרי בארמון הנציב כמתוכנן. הנאשם עדכן את הסוכן כי עדיין קימת בעיה באקדח והוא לא מוכן למכירה לפיכך השניים קבעו לשוחח לאחר שהאקדח יהיה מוכן ובידיו של הנאשם. מאוחר יותר באותו היום, סמוך לחצות, שוחח הנאשם עם הסוכן ועדכן אותו כי האקדח מוכן ותקין ונמצא בידיו, השניים קבעו לשוחח למחרת. ביום 23.1.18 סמוך לשעה 18:30 אסף הנאשם את הסוכן ברכבו מארמון הנציב והשניים נסעו לג'אבל מוכאבר לכיוון ביתו של הנאשם. בהגיעם, ירד הנאשם מהרכב, פגש בעג'עג' וקיבל ממנו שק לבן אשר בתוכו אקדח חצי אוטומטי CZ, תוצרת צ'כיה מודל VZOR-50 קליבר 7.65 מ"מ מספר סדורי B 40518 אשר בכוחו להמית אדם (להלן: "האקדח"). ולאחר מספר דקות שב אל הרכב ומסר את השקית הלבנה ותכולתה לידי הסוכן. השניים החלו בנסיעה, אשר במהלכה הכניס הסוכן 2 כדורים לתוך המחסנית וטען את האקדח בהמשך הנסיעה ירה הסוכן כדור מחלון הרכב.

בשלב זה, העביר הסוכן לידי הנאשם 24,000 ₪ מתוכם קיבל הנאשם 1,000 ₪. הנאשם הסיע את הסוכן חזרה לארמון הנציב. בחלוף כשעתיים שלח הנאשם לסוכן תמונה של אקדח נוסף והתקשר לעדכן אותו כי מדובר באקדח ה- "14".

במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם בנשק בלא רשות על פי דין וכן ירה בנשק חם באזור מגורים. כאן המקום לציין, כי האמור אינו תואם את האמור בסעיף 9 לכתב האישום המתוקן ובהתאם לכך גם הורשע הנאשם בסחר בנשק בלבד ולא בירי באזור מגורים.

האישום השני:

ביום 2.2.18 יצר הנאשם קשר עם הסוכן והתעניין האם ברצונו לרכוש את רובה הסער עליו שוחחו כמפורט באישום הראשון. הסוכן מסר לנאשם כי המחיר יקר עבורו. בהמשך, מסר הנאשם לסוכן כי ניתן לרכוש את רובה הסער בתמורה ל- 70,000 ₪ וכי זהו המחיר האחרון. הסוכן מסר לנאשם כי הוא צריך מספר ימים לארגן את הכסף והשניים קבעו להמשיך ולדבר בעוד כמה ימים.

ביום 4.2.18, לאחר מספר שיחות תיאום המפגש לצרכי משא ומתן באשר למחיר, קבעו השניים להיפגש בשעות אחר

הצהריים על מנת לפגוש את עג'אג' ולהשלים את רכישת רובה היסעור. בהמשך היום סמוך לשעה 18:00, אסף הנאשם את הסוכן מארמון הנציב והשניים החלו בנסיעה לכיוון מקום המפגש, על מנת לפגוש את עג'אג'. עג'אג' הגיע למקום כשהוא נוהג ברכב מסוג BMW, הנאשם והסוכן עלו על רכבו והשלושה החלו בנסיעה למקום מבודד.

לאחר מספר דקות עצר עג'אג' את הרכב, השלושה יצאו ממנו ועג'אג' הוציא מתא המטען רובה סער מסוג M-4 ובכוחו להמית אדם (להלן: "הרובה"), מחסנית תואמת ושקית ובה מספר רב של כדורים.

לאחר דין ודברים, סיכמו הסוכן ועג'אג' על מחיר בסך 68,000 ₪ בתמורה לרובה. מיד לאחר מכן הכניס הנאשם את הרובה לרכבו והחל בנסיעה מהמקום. הסוכן ועג'אג' נכנסו לרכבו של עג'אג' ונסעו בעקבות הנאשם. במהלך הנסיעה, העביר הסוכן לנאשם 68,000 ₪. הסוכן נפרד מעג'אג', ירד מרכבו ועלה לרכבו של הנאשם. בהתאם לסיכום בין השניים מסר הסוכן לידי הנאשם 1,500 ₪.

במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם בנשק בלא רשות על פי דין, וכן נשא והוביל נשק בלא רשות על פי דין.

האישום השלישי:

ביום 5.2.18 יצר הנאשם קשר עם הסוכן והתעניין האם ברצונו לרכוש את האקדח עליו שוחחו. הסוכן התעניין במחירו של האקדח והנאשם מסר לו כי מחירו 27,000 ₪. הסוכן ביקש מהנאשם נספר ימים לבדוק את העניין.

ביום 7.2.18 יצר הנאשם קשר עם הסוכן ושאל האם בכוונתו לרכוש את האקדח. הנאשם מסר לסוכן כי ירכוש את האקדח מבחור בשם "פהאד" לצורך מכירתו לסוחר. השניים קבעו להיפגש למחרת סמוך לשעה 16:00.

לאחר מספר שיחות תיאום ומשא ומתן, ביום 8.2.18 סמוך לשעה 17:00 אסף הנאשם את הסוכן מארמון הנציב והשניים החלו בנסיעה לכיוון המקום. בהגיעם פגשו השניים את עג'אג' אשר הגיע ברכבו וסימן להם להמשיך בנסיעה אחריו. לאחר מספר דקות עצר עג'אג' את רכבו ובנוכחות הנאשם העביר דרך חלון רכבו לסוכן שקית ובתוכה אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה תוצרת איטליה, מודל 51 קליבר 9 מ"מ, מספר סידורי C3057 שבכוחו להמית אדם (להלן: "האקדח") וכן מחסנית תואמת. עג'אג' ביקש מהסוכן והנאשם להמשיך בנסיעה מאחר והבחין ברכב חשוד. במהלך הנסיעה, לאחר דין ודברים בטלפון בין הסוכן ובין הנאשם ועג'אג', הסכים עג'אג' להוריד את מחיר האקדח ל-25,000 ₪. לאחר מספר דקות, עצרו הנאשם ועג'אג' את רכביהם והאחרון העביר לסוכן חמישה כדורים. הנאשם המשיך בנסיעה אשר במהלכה ירה הסוכן 3 כדורים דרך חלון הרכב.

בהמשך נכנס עג'אג' לרכבו של הנאשם והסוכן מסר לידיו 25,000 ₪ ולנאשם 1,000 ₪.

במעשיו האמורים לעיל סחר הנאשם בנשק בלא רשות על פי דין, וכן נשא נשק והוביל אותו בלא רשות על פי דין.

ראיות לעונש:

מטעם המאשימה לא הוצגו ראיות לעונש.

מטעם הנאשם העידה אימו של הנאשם, הגב' ג'עבס אייפה (להלו: "גב' ג'עבס") והצהירה, כי הם כמשפחה מתנצלים על מה שהנאשם עשה. יש להם חמישה ילדים עם צרכים מיוחדים והנאשם הוא זה מטפל בהם ועוזר לה.

ביחד עם עדותה של הגב' ג'עבס, הוגשה אסופת מסמכים רפואיים.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה פתח את טיעונו באבחנה בין שני האישומים הראשונים שמתייחסים לסחר באקדח והאישום הנוסף שמתייחס לסחר ברובה סער. ב"כ המאשימה הדגיש, כי אין דינו של אקדח כדינו של רובה. בהתאם להנחיות של פרקליט המדינה ישנם מתחמי ענישה השונים מהותית בהתאם לסוגי הנשק ולנסיבות ביצוע העבירה.

בענייננו, מדובר בעבירות הפוגעות בשלטון החוק ואשר טמון בהן פוטנציאל נזק משמעותי לאזרחים ולשלמות גופם. בצד עבירות אלה נקבעו עונשים קבועים בחוק, גם בפסיקה עמדו על המסוכנות הטמונה בעבירות אלה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה: בע"פ 2251/11 ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.12.11) דובר על הצורך להחמיר את רמת הענישה בעבירות של החזקת נשק. כך גם בע"פ 1323/13 חסאן ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 5.6.13). הפסיקה מדברת על הצורך בהחמרת עונשי המאסר בעבירות אלה, גם ברטוריקה וגם בפועל, ישנה מגמה של העלאת רף הענישה.

באשר לנסיבות המקרה, ראשית ציין ב"כ המאשימה, כי בשל סמיכות הזמנים בין העבירות תטען התביעה למתחם אחד כולל. יחד עם זאת, ביקש ב"כ המאשימה לתת ביטוי לנסיבות ביצוע העבירה בכל אישום בנפרד.

באשר לאישום הראשון ציין ב"כ המאשימה, כי ממעשיו של הנאשם עולה, כי ביצע את העבירה תוך תכנון מקדים. הנאשם שלח תמונה לסוכן לצורך השלמת העסקה, לקח חלק פעיל בעסקה הציע מחיר והסיע את הסוכן. חלקו של הנאשם בעסקה לא היה זעיר, מדובר במי שליווה את העסקה מהשלב הראשון ועד לשלב התמורה. עוד הוסיף ב"כ המאשימה, כי מדובר בנשק תקין, כאשר תוך כדי ביצוע העבירה נעשה ווידוא שהנשק אכן פועל. כמו כן, נתקבלה תמורה של ₪ 24,000 כאשר הנאשם קיבל סך של ₪ 1,000.

בכל הנוגע לאישום השני, בהמשך לתפקיד הפעיל של הנאשם באישום הראשון, הרי שבאישום השני הוא אף מרחיב את מעורבותו ויוצר קשר יזום עם הסוכן. גם באישום השני נערכות מספר שיחות תיאום, הנאשם שוב אוסף את הסוכן והם נוסעים למקום מבודד. חומרת העבירה באישום השני באה לידי ביטוי גם בכך, שמדובר ברובה מסוג M4, עם מחסנית

ומספר רב של כדורים. כמו כן, התמורה שקיבל הנאשם בגין עסקה זו גבוה יותר ועמד על 1,500 ₪.

באישום השלישי הנאשם הוא היוזם ויוצר הקשר עם הסוכן, מדובר במכירת אקדח חצי אוטומטי, בנוסף, המעורבים בפרשה התקדמו כשהבחינו ברכב חשוד והדבר מעיד על מסוכנות המעשים. גם באירוע זה הנאשם ושותפיו מוודאים שהנשק תקין והנאשם מקבל 1,000 ₪ מתוך תמורה של 25,000 ₪.

ב"כ המאשימה הפנה לת"פ 34003-04-18 **מדינת ישראל נ' מחמד עג'אג** גזר הדין בעניינו של השותף לעבירה של הנאשם התייחס לכך, שהשותף לעבירה הורשע בניגוד לנאשם דן רק בעבירה אחת של סחר בנשק (בניגוד לשלוש עבירות), והעבירה היתה באקדח אחד (לעומת שני אקדחים ורובה). על השותף של הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וחילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסק דין נוסף ע"פ 785/15 **איהאב פאוקה נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע מתחם לעבירה אחת של נשק מסוג קרלו מתחם שנע בין 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8045/17 בכל הנוגע למערער מספר 6 שהורשע בביצוע שתי עבירות סחר בנשק, ב"כ המאשימה ערך הבחנה מעניינה בכך ששם העסקאות היו ביחס לאקדחים ולא רובים, כמו כן הרווח של המערער מהעסקה היה 2,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם של שנתיים עד ארבע שנים לכל עסקה. בית המשפט העליון לא התערב בעניין העונש וקבע שהעונש שנגזר על הנאשם היה על הצד קל.

בכל הנוגע למערער 5 בתיק זה, ההבחנה היא שבעניינו דובר על שתי עסקאות נשק חמורות יותר, על נשק מסוכן יותר. המתחם שנקבע הוא בין 3 ל-6 שנים והערעור נדחה. לעניין הטענה כי חלקו של המערער הסתכם רק בתיווך ולשם כך יש להקל על עונשו משמעותית, נקבע, כי התיווך בעסקאות אלה מהוות אלמנט מרכזי להשלמת העסקה, לפיכך אין מקום להקלה בעונש מסיבה זו.

ב"כ המאשימה הפנה לת"פ 67703-11-16 **מדינת ישראל נ' אמיר הלפרין**, שם הנאשם הורשע בשתי עסקאות סחר בנשק קרלו ונגזרו עליו 46 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה סיכמה, כי היא סבורה שיש לקבוע מתחם בעניינו של הנאשם בין 5 ל-7 שנים, כאשר חרף הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי והיעדר העבר הפלילי, משיקולי הרתעה יש למקמו לא בקצה התחתון. כמו כן בקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

טיעונים לעונש ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לטענותיה של המאשימה בהתאם לתיקון 113 ולפסיקה שבאה בעקבותיה, מתחם העונש נקבע בהתאם למעשה עצמו ולא כפונקציה של סעיף העבירה בו הואשם הנאשם (ב"כ הנאשם הפנה לסעיף 40ג' א' עמוד 5

עמוד 5

לחוק העונשין).

בכל הנוגע לטענת ב"כ המאשימה כי אין מקום להקל גם כשמדובר בתיווך לסחר בנשק, טוען ב"כ הנאשם, כי אמנם אכן בלי המתווך לא ניתן להשלים את עסקה, אבל יש לתת את העונש באופן מידתי כפי שציווה המחוקק. בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 6053/13 סעיף 9 לפסק הדין, ולפסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב 3476-11-14 סעיף 33, שם נקבע, כי העונש צריך לשקף את המעשה עצמו.

ב"כ הנאשם ציין כי בשלושת האישומים, הנאשם אינו בעל הנשק הוא היווה רק את חוליית הקשר בין הסוכן למוכר. ב"כ הנאשם הפנה לסעיף א'1 לכתב האישום, בו ניתן לראות שהסוכן הוא זה שיזם את הקשר מלכתחילה, הוא ביקש מהנאשם לברר על אפשרות לרכישת נשקים, ממנו התחילה העסקה. בשלושת האישומים הנשק של אג'ג' הועבר לסוכן, אמנם בתיווכו של הנאשם, אך לא ניתן לראות את איש הקשר בעסקה כמי שמספק את הנשקים. הנאשם הסיע את הסוכן ולא מעבר, כמו כן מכל סכום העסקאות הנאשם קיבל רק 3,500 ₪. לפיכך יש הבדל מהותי בין הנפשות הפועלות בעסקאות.

ב"כ הנאשם טען שבקביעת המתחם, יש לבחון מהי רמת הפגיעה בערך החברתי, במקרה דנן לדבריו, הפגיעה הייתה מינורית. פוטנציאל הנזק בענייננו נמוך מאחר והנשקים הגיעו לידי המשטרה שכן מדובר בסוכן משטרתי. לא מדובר במכירה לאיש אקראי אלא לאדם שהכיר את הנאשם לכן לטענת ב"כ הנאשם, חומרת העבירה פחותה. הנאשם לא החזיק נשק אצלו, הנאשם הוא לא זה שהעביר את הנשק לסוכן. הנקודה החשובה ביותר לטענת ב"כ הנאשם, שהנאשם לא חיפש אנשים ושידל אותם לקנות נשקים אלא הסוכן הוא זה שפנה לנאשם.

באשר לת"פ 34003-04-18 אליו הפנתה המאשימה בעניין אבו סרחאן טען ב"כ הנאשם, כי מדובר באדם בעל עבר פלילי, אשר הוא זה שהביא את הנשק, העביר אותו וקיבל את התמורה. בעניין סרחאן התקבל תסקיר שהצביע על נאשם שאינו מבין את משמעות מעשיו. ב"כ הנאשם טען שבענייננו לא מדובר על נשקים אוטומטיים לעומת המקרה אליו הפנתה המאשימה, שם דובר על תת מקלע.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, ת"פ 19384-05-16, שם הורשע נאשם בעבירות של נשיאת נשק, ניסיון לחבלה חמורה לפי סעיף 33 בצירוף סעיף 25, רכישת נשק ועוד שתי עבירות סחר בנשק, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 40 ל-60 חודשים, ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר על מכירת נשק שגרמה לפגיעה.

ב"כ הנאשם הפנה ל ת"פ 3244-06-16 שם דובר על שלושה מטעני חבלה ולא אקדחים ונגזרו 18 חדשי מאסר.

בת"פ 45441-11-15, דובר על שתי עבירות של סחר בנשק, בשתי עבירות של נשיאת נשק כאשר הנאשם הוא היה הבעלים של הנשק, במקרה זה הוטלו 32 חודשי מאסר.

בע"פ 1397/16, הושתו בגין שלוש עסקאות סחר בשני נשקי M16 ונשק אחד מסוג קרלו 38 חודשים.

בת"פ 1094-05-15 דובר על שלוש עבירות של סחר בנשק כאשר מדובר במטעני חבלה, נגזרו 38 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם סיכם שלאור כל הפסיקה שהובאה, היות והנאשם ללא עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי, מתחם הענישה בעניינו נע בין שנתיים לארבע שנים כאשר הנאשם צריך להיות ממוקם ברף התחתון.

לכך יש להוסיף את נסיבות חייו של הנאשם, אשר ארבעת מאחיו בעלי צרכים מיוחדים וכולם טופלו על ידו, אביו של הנאשם לא עובד. מדובר בנאשם בן 23 אב לארבעה ילדים שחיים בדוחק כלכלי, דבר שהביא את הנאשם למעורבות לביצוע העבירה. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם במעצר מיום 9.4.18.

ב"כ המאשימה הגיב לטיעוני ב"כ הנאשם, כי בניגוד לדברי ב"כ הנאשם, בהתאם לכתב האישום דובר על רובה סער אשר בשונה מאקדח הוא יותר קרוב לרובה M16.

אחרון פנה הנאשם לבית המשפט ואמר: "מתנצל מצטער, טעיתי ומודה בטעותי. לא אחזור על זה שוב. התקדמתי בכלא, למדתי לקח בכלא מהדבר הזה".

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה, בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני המבצעים עבירות נשק, הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם מפני תוצאות קטלניות שעלולות להיגרם בגין שימוש בנשק חם על ידי מי שאינו מיומן בכך, או על ידי גורמים עבריינים או גורמי טרור שהנשק עלול להגיע אליהם. בית המשפט העליון חזר לא פעם, על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. בית המשפט העליון הדגיש, כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם של הסוחרים בנשק (עוד לעניין זה ראו: ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (22.7.14), ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מדינת ישראל** (28.3.16), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (19.5.14). עוד נפסק, כי מפאת הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק, יש להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שזוהי עבורו הרשעתו הראשונה,

יפים לעניין זה הדברים מע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל** (25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק: "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרת סיכון ממשי וחומרי לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.2.12). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה".

בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), עמד בית העליון על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, זאת, "נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו- בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגים פעילות עבריינית זאת בהדרגה".

חומרת העבירה משתקפת גם בעונש שנקבע לצד עבירת של סחר בנשק העומד על מאסר 15 שנה ויודגש כי לשון החוק מדברת בין בתמורה בין שלא בתמורה.

עוד נפסק ע"פ 116/13 ועקנין נ' מדינת ישראל פסקה 7 (ניתן ביום 31.7.13):

"אמנם באירוע הירי לא נגרם נזק אך אין בכך להפחית מחומרת המעשה, שכן החומרה בעבירות הנשק מתבטאת גם במה שעלול היה להתרחש".

בשורה ארוכה של פסקי דין בית המשפט העליון ושאר הערכאות בעקבותיו, נוקטים בעת האחרונה במגמה מוצהרת של החמרת רמת הענישה בעבירות נשק. יפים לעניין זה דבריו של השופט אדמונד לוי בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי (פורסם בנבו 22.2.07):

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעיתים לידיים עויניות, ולעיתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם ולפגיעה בחפים מפשע שכל "חטאם" נבע מכך שהם נקלעו בדרך המקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל ומסוג זה בפרט".

אשר **לנסיבות ביצוע העבירה**, הנאשם הודה בשלושה אישומים של עבירת סחר בנשק. הנאשם מכר לסוכן במסגרת מספר עסקאות כלי נשק תקינים בתמורה כספית. חרף העובדה שהנאשם לא יזם את ביצוע העסקאות, הרי שלקח חלק פעיל מאד בכל שלב משלבי העסקאות. הנאשם תיווך בין הנאשם למוכר ותיאם את הפגישות, שלח באמצעות ה"ואטסאפ" את תמונות כלי הנשק המוצעים. הנאשם סייע במשא ומתן במכירה, וכאשר אחד מכלי הנשק שהוצעו למכירה דרשו תיקון, סייע בכך. עבירות הסחר בנשק היו מתוכננות, שכן העסקאות יצאו לפועל לאחר מספר שיחות תאומים ומפגשים, ביניהם, יכול היה הנאשם להימלך בדעתו ולהימנע מביצוע העבירה, אך לא כך עשה. הנאשם ערך שיחות רבות (את חלקן הוא אף יזם) ונפגש עם הסוכן לעניין המכירות עם ובלי המוכר ובנוסף הסייע את הסוכן למקומות המפגש עם המוכר. הנאשם הוא זה שמסר פיסית את הנשק מהמוכר לסוכן וקיבל תמורה בעבור חלקו בעסקה. במהלך העסקאות אף בוצע ירי לבדיקת הנשק, באופן המהווה נסיבה מחמירה נוכח התעוזה והסיכון שהיו כרוכים בכך. הנאשם היה מודע לפסול במעשיו, שכן בהתאם לאישום השני המכירה בוצעה במקום מבודד וכן בהתאם לאישום השלישי כאשר הבחינו ברכב חשוד המשיכו בנסיעה, דבר המעיד על מודעותו של הנאשם למעשיו. יש לציין שעל פי סעיף 9 לכתב האישום המתוקן, היי בוצע על ידי הסוכן ולא על ידי הנאשם והנאשם גם לא הורשע בעבירה של ירי באזור מגורים.

בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת**, בתי המשפט אימצו גישה מחמירה כלפי מבצעי עבירות הנשק, כאשר חומרת הענישה תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' הישאם סמארה**, החמיר בית המשפט את עונשו של הנאשם שהורשע בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144ב', אשר נתפסו ברכבו שני רובי "קרל גוסטב" מאולתרים עם מחסנית בתוכם וקרטון שהכיל 39 כדורי 9 מ"מ 8 כדורים נוספים. בית המשפט העליון קבע, כי העונש שהוטל בבית משפט קמא חורג לקולא באופן משמעותי מהראוי לפיכך ערכאת הערעור החמירה את העונש ל-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.1.14), הנאשם הורשע בעבירות של רכישת, החזקת, נשיאת והובלת נשק ותחמושת. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 12-36 חודשי מאסר בפועל, זאת, כאשר דובר על עבירות המצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק. בפסק הדין מפרטת השופטת ארבל כי עבירות של ייצור, יבוא וסחר בנשק מצויות ברף העליון של המדרג בעבירות נשק.

בע"פ 2422/14 **עלי חד'ר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.12.14), נקבע, כי יש להחמיר ככלל בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות של סחר בנשק בפרט. לעניין זה אין נפקא מינה לכך שהקונה הוא סוכן משטרתי, שכן המעורבים אינם מודעים לכך ומסוכנותם נותרת בעינה. בית המשפט העליון החליט שלא להתערב בעונש שנגזר על המערער והותיר את העונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ירושלים) 24207-06-13 **מדינת ישראל נ' כרכי** (ניתן ביום 6.7.14) נקבע כי לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לפיה יש להחמיר בעבירות של סחר בנשק נקבע מתחם ענישה בין 24 לבין 48 חודשי מאסר.

בע"פ 2186/13 **עקול נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.2.14) בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר שקבע בית המשפט המחוזי בגין עבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק לסוכן משטרה.

לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שבפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירה דנן נע בין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך המתחם:

בהתאם לסעיף 40 יא' גזירת העונש המתאים בתוך המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זאת, לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר העבר הפלילי, את הודאתו בביצוע העבירה והחיסכון בזמן שיפוטי. בית המשפט ער לאסופת המסמכים הרפואיים אשר הוגשה בנוגע לאחיו בעל הצרכים המיוחדים, כן שמעתי את אימו של הנאשם אשר העידה כי הנאשם מסייע לה בגידול הילדים, ואולם אין בכך להקל מחומרת העבירה.

בית המשפט שם דגש לצורך בהרתעת הרבים, ראו לעניין זה ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (ניתן ביום 1.2.15) הקובע כי:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים. אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה... אך נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר "מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה"...

לאור כל המקובץ ובאיזון בין השיקולים השונים החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלהלן:

- א. 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (הנאשם במעצר מיום 9.4.18).
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.2.19 לא ישולם הקנס עד למועד זה ירצה הנאשם חודש וחצי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.